

Vrijheid
en
veiligheid

Remise, nieuwe afdeling in Emmaus in IJzendijke

Afdeling Remise is een open PG afdeling, waar we samen met deskundigen en andere disciplines anders gaan kijken naar vrijheid en veiligheid.

Aandacht, bejegening, activiteiten, beweging en de eigen regie van de cliënt of zijn vertegenwoordiger krijgen veel aandacht. Al deze dingen kunnen vaak een mooi alternatief zijn om onrust en beperkingen in vrijheid en veiligheid te voorkomen.

Ook de deuren en kasten zijn nooit op slot omdat de cliënt zich zo min mogelijk beperkt moet voelen. De cliënten kunnen dus elk moment even buiten de afdeling wandelen als ze daar behoefte aan hebben.

Remise is een nieuwe afdeling met nieuwe cliënten en een nieuw team. We hopen allen samen te groeien in deze mooie werkwijze binnen PG Emmaus.

Ria van de Veire, team Remise Emmaus.

Wat te doen bij een klacht?

Onze medewerkers doen hun uiterste best om u zo goed mogelijk te helpen. Toch kan het gebeuren dat u niet tevreden bent. Bespreek dit dan in de eerste plaats met de betreffende medewerker zelf. Komt u er samen niet uit, neem dan contact op met de leidinggevende. Een rustig en goed gesprek kan vaak veel oplossen.

Klachtenfunctionaris

Bieden deze gesprekken geen oplossing, dan kunt u contact opnemen met onze klachtenfunctionaris, tel. 0115 – 688 448 of e-mail naar klachten@zzv.nl.

De klachtenfunctionaris luistert, adviseert en bemiddelt.

Voor een klacht met betrekking tot de Wet zorg en dwang kunt u zich wenden tot de Klachtencommissie Zeeland. De klacht dient u schriftelijk in te dienen, Klachtencommissie Zeeland, p/a ViaZorg, Stationspark 2, 4462 DZ Goes.

Vertrouwenspersoon

Wilt u geen klacht indienen, maar heeft u wel behoefte om over bepaalde gebeurtenissen te praten met iemand? Dan kunt u contact opnemen met onze onafhankelijke vertrouwenspersoon, Kees van Geloof, tel. 0114 - 381 317

Heeft u vragen, een klacht of een probleem met betrekking tot de Wet zorg en dwang? Dan kunt u contact opnemen met de onafhankelijke cliëntvertrouwenspersoon, Hélène de Zeeuw, tel. 06 - 2164 4332 of via email: h.dezeeuw@hetlsr.nl. Zij ondersteunt u bij het in gesprek gaan en zoeken naar een oplossing.

Melden ouderenmishandeling

Ouderenmishandeling is het handelen, of juist het nalaten van handelen, waardoor de oudere lijdt. Iemand kan lichamelijk lijden, maar ook psychisch of materieel. Wanneer je signalen hoort of ziet van ouderenmishandeling, schakel dan hulp in. Ook wanneer je twijfels hebt of er wel of niet sprake is van ouderenmishandeling.

Neem contact op met de aandachtsfunctionaris ouderenmishandeling van ZorgSaam om de situatie te bespreken:

Regio Oost en Midden: Patries Cabral, tel 06 1039 4367

Regio West en Midden: Chantal de Kam-Coolen, tel. 06 2028 1109

Of bel (anoniem) naar Veilig Thuis voor een luisterend oor en advies: 0800 - 2000.

Dit is een landelijk nummer en alle dagen 24 uur bereikbaar!

Cliëntvertrouwenspersoon Wet zorg en dwang

Ervaart u zorg waar u het niet eens mee bent? Cliënten en naasten kunnen bij mij terecht voor informatie, een luisterend oor en ondersteuning bij vragen en klachten. Ik onafhankelijk van de zorgaanbieder en ben partijdig aan de cliënt. Door de Corona is de gelegenheid om elkaar persoonlijk te ontmoeten helaas beperkt. Telefonisch en per mail kan iedereen uiteraard bij mij terecht. Alle vragen zijn welkom!

Telefoon: 06-2164 4332

Email: h.dezeeuw@hetlsr.nl – WWW.HETLSR.NL

Hélène de Zeeuw

VANUIT DE DIENST GEESTELIJKE ZORG

Wie zijn wij en wat kunnen wij voor u betekenen....

Wat wij voor u willen betekenen....

ZorgSaam is uitgegroeid tot een grote speler op het gebied van zieken- en ouderenzorg in Zeeuws-Vlaanderen. Binnen ZorgSaam zetten vele mensen zich in voor de lichamelijke en geestelijke gezondheid van onze bewoners/cliënten/patiënten. Mensen die aan onze zorg worden toevertrouwd hebben vaak te maken met zingeving- en levensvragen. Wie ziek wordt of de gevolgen van het ouder worden nadrukkelijk voelt moet vaak veel inleveren aan zelfstandigheid en bewegingsvrijheid. In die fase van het leven zijn mensen, tijdelijk of voor altijd, voor een groot deel afhankelijk van de hulp van anderen. Zij hebben te maken met 'rouw en verlies'.

Bij deze woorden denken wij soms alleen aan rouw en verlies bij het overlijden van een dierbare. Maar wie de eigen vertrouwde omgeving moet achterlaten, het eigen huis en vele eigen spulletjes, wie zelfstandigheid en onafhankelijkheid moet inleveren, familie, vrienden en burens niet of nauwelijks meer ziet, die heeft nadrukkelijk ook met rouw en verlies van doen! De omgeving van mensen heeft te snel de neiging om op rouw en verlies het etiket 'problematisch' te plakken. We vergeten dat dit proces tijd nodig heeft en dat er eigenlijk ook geen tijd voor staat. De ene mens heeft daar langer voor nodig dan de ander.

Bij vele van onze bewoners/cliënten/patiënten leven vragen als: 'Waarom moet mij dit overkomen? Hoe kan ik hier mee verder? Wat zijn mijn vooruitzichten? Wat is de zin nog van mijn leven?' Vanuit het team geestelijke zorg willen wij met mensen in gesprek gaan. Niet omdat wij de antwoorden hebben, maar wel om te luisteren naar hoe mensen hun situatie beleven en hen te helpen om die gevoelens te uiten, ze bij zichzelf toe te laten en er mee verder te kunnen! We mogen ons als geestelijk ver

zorgers dan ook 'specialist rouw en verlies' noemen. En daar kunnen we ook nadrukkelijk (meer) voor worden ingeschakeld.

Als geestelijk verzorgers zijn we nauw betrokken bij de palliatieve zorg als dat op prijs wordt gesteld. Zowel voor de bewoner/cliënt/patiënt als familie/naasten willen wij er op weg naar het sterven zijn met een luisterend oor, een stuk aandacht en eventueel rituelen, al dan niet vanuit de geloofstraditie die past bij de betrokkenen.

Wij zijn ook verantwoordelijk voor het aanbod van levensbeschouwelijke vieringen en diensten. Ter plekke zijn deze afgestemd op de behoeften van bewoners/cliënten/patiënten. We gaan zelf voor in deze vieringen of maken gebruik van ons netwerk om voorgangers van elders in te schakelen.

In de zorg speelt ethiek een belangrijke rol en daar komt ook steeds meer aandacht voor. Waarom maken wij bepaalde keuzes in de zorg aan een individu? Wat zijn de 'voors' en 'tegens' van een bepaalde behandeling en wat weegt dan het zwaarste? Welke benadering doet het meeste recht aan de waardigheid van een mens? Het is waardevol en noodzakelijk om onszelf als zorgverleners deze vragen te blijven stellen en de ethische discussie met elkaar te blijven voeren. De geestelijk verzorger/ethicus kan daarbij gespreksleider en initiator zijn.

Binnen de zorg zien we in de afgelopen jaren een groeiende aandacht voor het geestelijk welzijn van mensen. Zorg gaat nadrukkelijk veel verder dan 'wassen, eten, drinken'. De geestelijk verzorger ziet het als taak om voortdurend hier aandacht voor te blijven vragen. Ook buiten de eigen organisatie is er deskundigheid op dit gebied. De geestelijk verzorger heeft een eigen netwerk en kan zo nodig die deskundigheid van buitenaf inzetten en onder de aandacht brengen.

De geestelijk verzorger heeft een eigen, bijzondere positie in de organisatie. Bewoners/cliënten/patiënten zijn niet van de geestelijk verzorger afhankelijk voor hun directe (lichamelijke) zorg. Collega's in de zorg zijn van hen niet afhankelijk voor hun beoordeling, dienstrooster enz.. Dat maakt dat de geestelijk verzorger aan hen een vrijplaats kan bieden om datgene waar zij mee zitten of waar ze tegen aan lopen vrijuit te kunnen uiten. In een sfeer van vertrouwen kan er gesproken worden. Zo vertoont de rol van de geestelijk verzorger soms ook parallellen met de rol van de daartoe aangestelde vertrouwenspersoon.

Wie wij zijn....

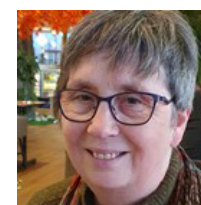
Belangrijk om te weten: wij willen er zijn voor iedereen, ongeacht geloofsachtergrond. We dragen wel onze eigen identiteit met ons mee, maar doen dat vanuit een grote openheid naar ieder die op wat voor manier dan ook behoefte heeft aan geestelijke zorg.

Laten we ons kort aan u voorstellen:

Irma Nietveld

Irma is geestelijk verzorger in de thuis- en ouderenzorg en met name werkzaam op de locaties voor ouderenzorg in West- en Midden Zeeuws-Vlaanderen. Zij heeft een zending vanuit de Protestantse Kerk Nederland (PKN).

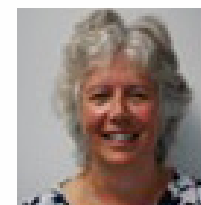
Anja Putters

Anja is zorgethicus en heeft een bijzondere aandacht voor hoe communicatie en contact verloopt in de zorg: van zorgverlener naar bewoner/cliënt/patiënt/familie en naasten, tussen zorgverleners, tussen leidinggevenden en zorgverleners. Daartoe loopt zij mee in de praktijk en heeft oog voor de optimaal mogelijke levenskwaliteit van bewoners/cliënten.

Marian Taalman

Marian is als geestelijk verzorger/ethicus voornamelijk werkzaam binnen de ziekenhuissector van ZorgSaam in Terneuzen en Oostburg. Zij is het aanspreekpunt vanuit de dienst geestelijke zorg naar de Raad van Bestuur. Zij heeft een zending vanuit de Protestantse Kerk Nederland (PKN).

Alet Veldhuis

Alet is zorgethicus en werkzaam in het ziekenhuis en de thuis- en ouderenzorg. Zij is o.a. betrokken bij ethische discussies en gesprekken die binnen ZorgSaam worden gevoerd, zowel in teams als voor zorgontvangers en hun familie.

Kees van Geloof

Kees is geestelijk verzorger en diaken in de katholieke kerk. Hij is werkzaam op de locaties voor ouderenzorg in Oost-Zeeuws-Vlaanderen. Vanuit zijn zending vertegenwoordigt hij de katholieke kerk in diensten, vieringen, rituelen.

Van harte gefeliciteerd voor vijf keer 100

De afgelopen tijd zijn er vijf bewoners 100 jaar geworden. Dat is toch wel héél bijzonder hè? In Antonius bereikten mevrouw Tilly Rijk-Francken en mevrouw Jacomina Bogaert-Van Jole de 100-jarige leeftijd en in De Blaauwe Hoeve waren dat mevrouw Agnes Borm-Verbist, meneer Wies de Windt en meneer Theo Hermans. Hieronder zien jullie de gelukkigen op een mooie foto en op de volgende pagina's lezen jullie nog meer over deze bijzondere jarigen.

vnr: Mevrouw Rijk-Francken, Mevrouw Bogaert-Van Jole, Mevrouw Borm-Verbist en Meneer Hermans, Meneer de Windt.

Tilly is wel in voor een grapje

Op 31 januari werd Tilly honderd jaar!! Alle neven en nichten zijn door haar uitgenodigd om dit samen te vieren! Oorspronkelijk komt ze uit Sint Jansteen. Het toenmalige gezin bestaat uit 6 jongens en 2 meisjes waarvan zij de derde oudste was. Tilly's vader was een zeer vrolijke levendige persoon waarmee het vaak erg gezellig was. In haar jeugdjaren was Tilly iemand die graag uitging met vriendjes die bevriend waren met haar broers. Als ze zo iemand leuk vond vroeg ze haar broers om deze persoon mee naar huis te nemen zodat ze kennis kon maken. Zo is het ook gebeurd met haar man (de broer van mijn vader). Ze hebben samen een heel leuke tijd gehad. Het is jammer dat hij al zo vroeg is gestorven (58 jaar).

Tante Tilly is ondanks haar beperkingen (slecht zien en mobiliteit) nog steeds een heel positief persoon, die altijd in is voor een grapje of makkelijk de lol ergens van inziet. Toen ik met haar ging rolstoelfietsen, moest ze achter het huis bij de fietsenstalling even op mij wachten. In de tussentijd had ze vanuit haar rolstoel bloemen geplukt voor in haar kamer! Wat ze erg leuk vond. Het is jammer dat er door de coronamaatregelen niets was geopend om iets te gaan drinken, maar tante vindt samen met iemand ergens koffie drinken erg gezellig!!

Anja van Waterschoot, verzorgende

Mien geniet nog steeds van de kleine dingen

Lang, lang geleden, een eeuwigheid om precies te zijn, werd Jacomina van Jole geboren. Niemand kent haar nog onder die naam. Zeg maar gewoon Mien. Afgelopen 7 februari vierde Mien haar honderdste verjaardag. Haar honderdste. Het is bijna niet voor te stellen. Geboren in 1922 op de Groenendijk, grootgebracht in het café van Moeke Sas. Van haar vader leerde ze hoe ze de schilderskwast moest gebruiken en ze heeft heel wat verfbussen leeggekwest in al die jaren.

Al op jonge leeftijd droeg ze haar steentje bij. Ze begon op haar dertiende te werken: als 'diensterke' – je zou het nu nanny noemen – werkte ze bij verschillende gezinnen. Soms kon ze daar op de fiets naartoe, maar soms was ze inwonend. Zo woonde ze bijvoorbeeld in Leidschendam. Zorgen voor de kinderen is wat ze deed. De geur van de ontelbare poepluiers die ze met de hand moest uitwassen kan ze zich nog zó voor de geest halen. Zelfs met chloor kreeg je die geur niet van je vingers. En de tochtjes met het bootje om melk te halen aan de overkant van de vliet zal ze ook nooit vergeten. Niet kunnen zwemmen en dan toch het water op moeten...

In 1949 trouwde ze met Jo Bogaert. Ze kregen vijf kinderen en deze zorgden voor negen kleinkinderen en acht achterkleinkinderen. Op den Zoutendijk hier in Kloosterzande was het altijd den zoeten inval. Om tien uur koffie met een cracker met kaas en om half drie koffie met wat zoets. Tenminste, als ze op tijd terug was van haar dagelijkse fietstocht. Kilometers heeft ze afgelegd, weer of geen weer, de berm afsporend naar 'muurre' voor de kippen. Kinders, kleinkinders, familie, de deur stond voor iedereen open. Dat is nu, vele jaren later, nog steeds zo. "Ik heb tijd mee 'open. Vroeger altijd te weinig en nou altijd te veel!"

Jo is tien jaar geleden overleden en sinds 2015 woont Mien zelfstandig in Antonius. Ze is zo doof als een kwartel, maar dat maakt haar niet minder betrokken. Zelfs aan een paar woorden heeft ze genoeg om met haar typische humor te reageren. ABN komt niet uit haar mond en de uitdrukkingen die ze gebruikt zijn soms nog ouder dan ze zelf is. Dat maakt dat ieder met plezier binnenstapt en een mooie quote wijzer weer naar buiten gaat. Genieten van de kleine dingen doet ze al haar hele leven en als het aan haar ligt gaat ze daar nog even mee door. Liefst blijft ze nog even, genietend van het voorjaarszonnetje op het balkon straks. Wie t'ëm in èrmoei nie kan verhelpen, is't nie wjèrd dattij leef.

Diana Bogaert, kleindochter

Iedereen is enthousiast over 100ste verjaardag van Agnes

De feestelijkheden begonnen al een paar dagen eerder, want de mensen van de bus waarmee Agnes tot voor kort naar de supermarkt ging, hadden een video felicitatie gemaakt. De dag voor de verjaardag was de beurt aan de burgemeester. Hij bracht een mooie bos rozen mee en wist onder meer te vertellen dat er 18 honderd-plussers zijn in Hulst. De oudste is 103. Een verzorgende wist de volgende dag nog te vertellen dat ze al 33 jaar op De Blaauwe Hoeve werkt en nog nooit een 100-jarige had verzorgd. En het kan vreemd gaan, want binnen een paar maanden wordt er nog iemand 100 en kan ze er dus twee verzorgen.

Laat die avond hadden de verzorgenden een ereboog voor de deur gezet, die ze zelf prachtig hadden versierd. Agnes had er niets van gemerkt, dus ze was blij verbaasd toen ze de volgende ochtend om half acht de ereboog zag en daarbovenop nog een serenade van de verzorgenden kreeg.

De verjaardag, op 8 februari, was gezellig druk. Meteen in de ochtend kwamen er een journalist en een fotograaf van BN de Stem, en die middag al stond er een mooi verhaal op de website van de krant en de volgende dag in de krant zelf. In de loop van dag kwamen de verzorgenden in kleine groepjes langs. Zelfs de verzorgenden die die dag vrij waren. Ook kwamen de eerste vrienden, kennissen en familie. Dat ging zo de hele week door. Waarbij het vooral opviel hoe enthousiast iedereen was (en hoeveel mensen van schuimtaart houden).

De weken daarna kwamen nog de laatste gelukwensers en is het nu wachten op Agnes 101e verjaardag.

George en Anke Borm

Van hard werken is nog nooit iemand doodgegaan

Dat is de boodschap die Theo Hermans, geboren te Walsoorden op 25 maart 1922, zijn levensloop samengevat zou willen omschrijven. Theodorus René groeide op in de gemeente Hontenisse en was één van de 12 kinderen uit één gezin. Drie kinderen uit dat gezin overleden op jonge leeftijd ten gevolge van de "Spaanse Griep." Theo groeide verder op met nog 6 broers en 3 zussen waarvan uiteindelijk Camiel Hermans (23-09-1926) en Theo nog in leven zijn.

De kinderen van Hermans uit Walsoorden

Recent heeft Theo de leeftijd van 100 jaar mogen halen, op zich al een feit dat niet voor iedereen is weggelegd, maar helemaal bijzonder is het als je op deze leeftijd nog zo gezond bent en goed bent van geest. Theo voelt zich nog altijd sterk en fit en uiteindelijk heeft hij toch altijd vooral samen met zijn broers Wies en Camiel heel zware arbeid verricht.

De vader van Theo werkte tot 1917 als boerenknecht en begon daarna, met paard en wagen, een transportbedrijf(je). In 1922, het jaar waarin Theo is geboren, werd de eerste auto aangeschaft. Een auto aangedreven door kettingen en met massieve achterbanden. Na de lagere school moest Theo maar gaan werken. Tot zijn 18e jaar als dagloner / boerenknecht voor 1 gulden per dag en daarnaast hand- en spandiensten thuis bij moeder of bij vader in de schuur of in de haven van Walsoorden met het lossen en laden van bieten of soms zelfs straatstenen.

Na die periode werd het tijd dat Theo zijn rijbewijs haalde. Net voor de oorlog, in 1940, heeft hij dat roze papiertje gehaald. Het werd een noodzakelijk document dat rijbewijs, dat Theo nog steeds heeft en nu zelfs nog geldig is tot juni 2022. Nee, zelf autorijden dat heeft hij tot bijna 2 jaar geleden voor het laatst gedaan, maar jammer vindt hij dat wel, want hij reed graag met de auto. Na het behalen van dat rijbewijs kon Theo bij zijn vader in dienst komen voor 35 gulden per week. Het aantal uren per week was onbepaald, gewoon zo vroeg als nodig en zo lang als kon, zes dagen per week. In de periode van 1940 tot in 1950 was Theo in de weinige vrije uren ook nog een echte "Duivenmelker".

Zijn lust en zijn leven, de vrachtwagens en transport

Een zgn. ARBO wet waarin bepaald werd dat je als werknemer niet zwaarder mag tillen dan... en nog veel meer van dergelijke voorwaarden en regels kende men toen nog niet. Het verhuisbedrijf en de Bodediensten het waren stuk voor stuk zware beroepen. Ladderliften, pompwagens, hydraulische laadklep, stuk voor stuk uitvindingen van latere datum. Theo en Camiel die al heel wat jaren in het bedrijf van hun vader werkzaam waren namen in 1962 het bedrijf van vader over. Ook broer Wies kwam in het bedrijf werken. Ze bouwden het uit tot een succesvolle transportonderneming. Zo werden ze "Erkende Verhuizers" en ontvingen veel van hun opdrachten via de afdeling voor Rijksverhuizingen waardoor ze door heel Nederland (incl. Waddeneilanden) en België mensen van o.a. politie, douane, zelfs burgemeesters maar ook andere ambtenaren hielpen na een overplaatsing.

Tot november 2016 woonde Theo, samen met zijn vrouw, nog zelfstandig in een woning. De tuin en het onderhoud buiten aan het huis deed Theo tot dan (94 jaar) nog steeds zelf. Op een ladder? Geen angst! Inmiddels zitten ze, zo als Theo het noemt, nu hoog en droog, in één van de zelfstandige woonunits van De Blaauwe Hoeve. Dankbaar dat hij zo oud mag worden en vooral dankbaar voor zijn gezondheid en het feest ter gelegenheid van zijn 100e verjaardag, de hele familie was er en het bezoek van de burgemeester: dat ik dat nog mag beleven!

Arno van der Giessen

Advertentie van 3 september 1949

Een mooie dag voor Wies met een lach en een traan

Woensdag 23 maart was de grote dag dat meneer Wies de Windt zijn 100ste verjaardag vieren mocht. Bij binnenkomst 's morgens had hij een grote lach op zijn gezicht. Hij wist precies wat voor dag het vandaag was: "Ik ben 100 jaar", zei hij, "doe mij dat maar eens na!" Tsja daar kon ik even geen antwoord op geven. Met een aantal verzorgers hebben we hem dan ook feestelijk toegezongen en bij de "hiep hiep hoera", gingen zijn handjes dan ook de lucht in.

Ik vertelde Wies wat de planning was van zijn dag en zijn lach werd steeds breder. Het is tenslotte ook zijn dag, een dag om niet zomaar te vergeten. Eerst maar eens douchen, tanden poetsen, haren wassen en de dagelijkse verzorging. Toen ik zijn pak tevoorschijn halen moest hij een traan laten. "Geweldig", zei hij. Het besef werd steeds groter en groter. Hij beseftte ook dat hij niet in "zijn huizeke", zoals hij dat zelf zegt, in Kapellebrug kan vieren. Het huis waar hij al vanaf zijn geboorte woonde, daar moest hij dan ook een traan om laten. Met een lach en een traan loopt hij zijn kamer uit en ziet dat de voorkant van zijn kamer en de gang naar het eetgedeelte versierd is, en al snel verschijnt daar weer die mooie lach.

Vanaf de gang word hij weer toegezongen en gefeliciteerd door de mensen die hij tegenkomt. Aangekomen in de eetzaal gaat Wies eerst ontbijten, want ja dat moet ook gebeuren zoals hij dat zegt. Bewoners, personeel en vrijwilligers zingen hem toe en hij neemt de felicitaties en cadeaus in ontvangst.

Na het ontbijt geeft Wies aan dat hij moe is en dat hij nog even wilt gaan rusten. Hij zegt dat het nog een lange dag gaat worden. Na het rustmoment wordt Wies door familie en mantelzorgers opgehaald om zijn verjaardag te gaan vieren in Brasserie Truffino.

De dag na zijn verjaardag hebben we dit feestje nog eens overgedaan, maar dan met de bewoners, personeel en vrijwilligers van de afdeling. Je word tenslotte maar 1x 100.

Maja Schreurs, Somatiek1

Terugblik op Sinterklaas en Kerstmis

Gedicht voor onze bewoners

Spanje, 3 december 2021

Lieve bewoners van Blaauwe Hofke 63,

De Sint weet net als jullie van vroeger een heleboel.

Het verleden is voorbij,

Sint heeft hetzelfde gevoel.

Herinneringen maken hem blij.

Soms gebeurden er nare dingen

Maar toch was het een fijne tijd.

Kostbare herinneringen,

Aan warmte en saamhorigheid

Tegenwoordig gaat alles zo snel,

Dat kan jullie niet bekoren.

Ach ja, de Sint snapt dat wel,

Dan voelen jullie je soms wat verloren.

Maar zeker niet getreurd,

En wat er altijd is geweest,

Is het gezellige Sinterklaasfeest!

Dat raken we hopelijk nooit kwijt.

Vandaar deze pakjes,

Afgegeven door de Sint,

Maar het maar open op jullie gemakje,

Ik hoop dat het jullie zint.

Groetjes van de Sint en zijn Pieten

Sinterklaas 1 december op Antonius

Sinterklaastaarten van Michelle

De bewoners van de Korenmarkt en de Baronie werden verrast afgelopen dagen met de heerlijke taarten van het Zeeuwse bakmeisje. Ze heet Michelle en werkt op de locatie de Baronie heeft een passie voor het maken van taarten. Ze waren heerlijk Michelle. Bedankt!

Brigitte Ras, team welzijn

Sinterklaasfeest in De Lange Akkers

Helaas mocht de oude heer uit Spanje ook dit jaar de bewoners van De Lange Akkers niet met een bezoek vereren. Hij stuurde zijn volledig ingeënte helper.

Die kwam iedere bewoner een chocolade replica van de Sint brengen. Daarnaast kreeg iedereen nog een presentje van het Akkerfestijn.

Kerstkaart en attenties Antonius

De bewoners van Antonius kregen een mooie kerstkaart van de verzorgenden, medewerkers en vrijwilligers. Hier zien jullie er een fragment van. Ook kwamen er mooie attenties zoals de mooie Amaryllis, de Kerstattentie en de snoepattenties van de Aldi.

Het regent hier kerstattenties

Speciaal voor de bewoners van De Blaauwe Hoeve hebben de kinderen van OBS De Brug schitterende kerstkaartjes gemaakt.

De kinderen van Kindcentrum de Moerschans konden helaas voor de tweede keer hun kerstvoorstelling in de Truffinozaal niet vertonen. Toch hebben ze erg hun best gedaan om te laten zien dat ze ook in deze tijd aan onze bewoners denken. Ze hebben tal van prachtige kerstversieringen geknutseld voor Unit 1, 2 en 3 van De Blaauwe Hoeve.

Ook de kinderen van de Schakel uit Vogelwaarde hebben hun best gedaan. Ze maakten prachtige kerstkaarten voor de bewoners.

Erg bedankt allemaal namens de bewoners en team welzijn.

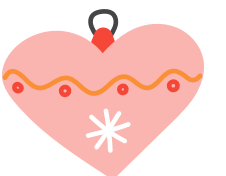
Nieuwe bewoners Antonius

De Kerstgroep op Antonius is helemaal vernieuwd. De nieuwe bewoners zijn van harte welkom.

Opbrengst cupcakes voor tropisch regenwoud

Renate van der Zanden en Ona Steels kwamen als verrassing langs bij enkele personeelsleden van De Blaauwe Hoeve: Voor de actie "Serious Request" had Ona een heleboel cupcakes gemaakt. Dit is een actie ten behoud van het Tropisch Regenwoud. Dank jullie wel Ona en Renate!

Doosjes vol geluk voor bewoners De Baronie
De kinderen van basisschool Ingheloseberghe uit Sint Jansteen brachten rond Kerstmis prachtige doosjes vol geluk voor de bewoners van De Baronie. Wat waren ze blij verrast!

Kerstman ontvangt doosjes vol geluk voor bewoners

De kinderen van FoxKidz hebben hele leuke doosjes vol geluk gemaakt voor de bewoners van Antonius. Wat een verrassing was dat! Bedankt lieve kinderen.

Bewoners Stellenberg werden lekker verwend met kerstmis

Op 23 december hebben de kerstman, zorgassistenten, vrijwilligers, de buurvrouw, team welzijn en gastvrouwen de cliënten van Stellenberg verrast met een heerlijk kerstthuisdiner. Bij elke cliënt

werd de tafel feestelijk gedekt en een glaasje wijn aangeboden. Op de menukaart konden ze lezen wat voor lekkers ze te eten kregen: Een lekker soepje, gevolgd door een bord met heerlijke hapjes van visrokerij Eline geserveerd met luxe broodjes en vruchten gestoofd in rode port. De vrolijke kerstman bracht het toetje rond, wat door de cliënten erg gewaardeerd werd. We waren blij dat we met zijn allen de gezelligheid van het restaurant naar de mensen thuis konden brengen. Zo hadden ze in deze lastige periode even een lichtpuntje.

Marina Roctus gastvrouw Antonius

Met kerst uit eten werd toch een diner thuis dankzij restaurant van Dijk

Voor het kerstdiner van De Lange Akkers leek het de bewoners wel eens leuk om echt uit eten te gaan. Restaurant "van Dijk" vond dat ook een goed idee. Zij waren bereid ons te ontvangen en te verwennen met een heerlijk kerstdiner. Op dinsdag 21 december na een mooie kerst-kerkdienst verzorgt door Kees van Geloof zouden we gaan.....maar..... He- laas, corona stak de kop weer op. Het feest ging niet door. Geen kerst-kerkdienst en niet uit eten. Gelukkig was restaurant "van Dijk" bereid om het kerstdiner per persoon in te pakken en langs te brengen. Op een netjes aangekleed dienblad kregen de bewoners het kerstdiner op hun kamer geserveerd. En het was heerlijk! Gelukkig mocht er op beide kerstdagen gezamenlijk in ons eigen restaurant gegeten worden. Wel gezellig, maar toch niet helemaal het zelfde.

Margriet Mulder, team welzijn

Bewoners blij om Mika weer te zien

Na lange tijd mocht Mika eindelijk weer op bezoek bij de bewoners van Blaauwe Hofke 134. De bewoners zaten al klaar in de huiskamer toen Mika met zijn baasje Peter binnenkwam. De gezichten stonden meteen in de blijde stand toen ze Mika zagen. Er werd flink geknuffeld en geaaid. "Wat is zijn huid lekker zacht", zei een bewoonster. Mika liet ook zijn kunstjes zien zoals het terughalen van de bal als iemand die had weggegooid, of een verstopt hondenkoekje zoeken. Het leidde vaak tot gesprekstof en veel lachen. Tussendoor is er nog gezongen voor de jarige Frans die op heerlijk gebak trakteerde. Een erg gezellig uurtje met Mika, die zo moe als een hond thuiskwam. De bewoners zien hem graag weer snel terug.

Jan Knibbeler, redactie huiskrant

Bewoners en personeel Antonius worden lekker verwend

4 januari hebben de bewoners weer genoten van een lekker slaatje. Vrijwilligers Bert, Riet, Addy, Lisette, Frans, Paul, wil ik hiermee in het zonnetje zetten. Ze doen dit toch maar even voor 85 bewoners en het personeel. Allen heel veel dank!!

Wilma Morcus, team welzijn

Noteer in uw agenda

De Zonnetrein is weer van start gegaan en u mag mee!

Beste lezers van de Huiskrant. De Zonnetrein is weer gestart. Elke maandagmorgen tussen kwart over 9 en half 10 vertrekt de trein aan de rotonde op het binnenplein van De Blaauwe Hoeve. We doen een rondje Oost-Zeeuws-Vlaanderen. We stappen onderweg soms uit voor het bezichtigen van een bezienswaardigheid en gaan ergens op de koffie. Daarna rijden we richting de markt van Hulst om eventueel wat boodschappen te doen. Tot slot rijden we weer richting DBH. De aankomst is tussen 12.00 en 12.30 uur.

Iets voor U? Altijd gezellig! Meldt U aan bij ondergetekende, telefoon 0114-315675.

Met vriendelijke groeten, Robert van Kerkhoven

Dekens voor het goede doel

Velen zijn ons al voor gegaan, maar ook wij starten met het maken van dekens voor het goede doel. Deze zijn voor de palliatieve patiënten van Ziekenhuis Zorgzaam in Terneuzen. Als er voldoende dekens zijn, dan kan de familie na het overlijden van hun dierbare de deken mee naar huis nemen als troostdeken. Zin om hierbij te ondersteunen, dan horen wij dit graag.

Wilma Morcus, team welzijn

Een doosje vol Geluk is altijd welkom

Maandag 20 december hebben we bij team welzijn Doosjes vol Geluk in ontvangst mogen nemen van Villa Reyntje. De kinderen werden ontvangen in een bellenzee en kregen als dank voor alle moeite bellenblazen en een doos kerst-zoenen. We zijn langs alle deuren van de bewoners geweest om de doosjes uit te reiken. Ze waren blij verrast. Namens alle bewoners van De Blaauwe Hoeve ontzettend bedankt!

Melissa de Kesel en Linda Burm, team Welzijn

Lieve lente,
waar bleef je zo lang?
Ik was al bang
dat je niet meer zou komen.

Waar zouden de bloemen
dan zijn in het gras
de kinderen spelend
zonder een jas
kalfjes en lammetjes
in de wei
vlinders en eendjes,
een zoemende bij?

Lieve lente,
daar ben je toch weer
en met je zonneschijn
laat jij het gewoon weer
volop voorjaar zijn.

www.KNIPPOEG.NU
Irma Moekestorm

Evelien wint winterquiz

Evelien van den Brink was de gelukkige winnaar van de 1e prijs van de winterquiz. Zij had alle vragen goed beantwoord. Hopelijk kan ze snel haar bon van Brasserie Truffino gaan inwisselen voor wat lekkers. Overige prijswinnaars veel plezier met jullie pakket. Alle deelnemers bedankt voor jullie deelname!

Melissa de Kesel, team welzijn

Intratuin schenkt vele mooie plantjes aan bewoners De Blaauwe Hoeve en Antonius

Helaas moest Intratuin vanwege de coronamaatregelen de deuren sluiten. Frank Reijm, logistiek medewerker van Intratuin was zo vriendelijk om alles naar team welzijn van De Blaauwe Hoeve te brengen. Onze dank is groot, wat een mooie schenking. We zullen de plantjes eerlijk verdelen onder de bewoners van de Blaauwe Hoeve. Ook voor de bewoners van Antonius had Intratuin prachtige plantjes geschonken. Super hoor!

Cyriana Messens, team welzijn

Wat lief!!

De coronaperiode is voor velen een moeilijke tijd geweest. Als Team Welzijn hebben we alles uit de kast proberen te halen om deze tijd op een zo'n leuk mogelijke manier door te komen. Veel extra activiteiten zijn er georganiseerd. Voor ons was dit zo vanzelfsprekend. Het doet ons dan ook heel goed om "warme" post te mogen ontvangen. Dit mag best eens onder de aandacht gebracht worden.

Linda Burm-Asselman, team welzijn

Marja is 102, maar is nog zó actief

Marja Taelman-de Smet is op 24 februari 1920 geboren in Sint Jansteen en woont sinds 10 maart 2020 op PG afdeling C2 in Antonius Kloosterzande.

Marja woont hier samen met 7 medebewoners in een gezamenlijk huishouden. Marja breidt nog dagelijks met de wol die ze gekregen heeft voor haar 100ste verjaardag. En ze kan hiermee nog voorlopig vooruit.

Marja geniet van het praten met de medebewoners. Hele verhalen komen er dan boven die ze tot in detail kan vertellen. De medebewoners zitten dan aan haar lippen gekluisterd te luisteren.

Wanneer Marja wakker wordt vraagt ze altijd of "den bakker" al geweest is met vers brood, ze heeft dan honger en een boterham met een kop koffie gaat er dan altijd in. Verder houdt Marja ook van chocolaatjes. Marja krijgt nog wekelijks visite van haar zes kinderen. Die komen op toerbeurt op visite en daar geniet Marja volop van.

Op de afdeling neemt Marja ook nog deel aan verschillende activiteiten waaronder het Meer Bewegen Voor Ouderen MBVO, en de muziekmiddagen. Ook samen met de andere bewoners tv kijken doet Marja af en toe.

Op De burgemeester kwam met felicitaties en bloemen voor Marja op haar 102de verjaardag. Met dit bezoek was ze toch echt wel zeer vereerd.

Dankbaar is Marja voor de geboden zorg, dit benoemt ze met grote regelmaat. Bezorgd om haar familie en haar medemensen, Marja een klein vrouwtje met een groot hart.

Esther de Zwart, verzorgende C2, Antonius

Carnaval in Antonius

Na 2 jaar klonk het ALAAF weer in Antonius, het begin van een mooi feest: Carnaval! Gezelligheid, een hapje en een drankje en niet te vergeten een Klorkiaan en bovenal veel plezier! Onder de muzikale begeleiding van Fabrice hebben de bewoners van Antonius een geweldige carnavalsmiddag gehad.

Anneke ten Hoor, team welzijn

Een groot compliment voor Frans

Het nieuwe jaar 2022 staat in teken van verandering en verhuis. Dat niet alleen voor enkele afdelingen maar ook onze vogeltjes van de volière doen mee. Frans Timmerman doet al jaren vrijwilligerswerk op De Blaauwe Hoeve met als specialiteit: het verzorgen van de vogels. Iedereen mag het gerust weten, zonder Frans waren er geen vogeltjes meer te bewonderen op het terrein van De Blaauwe Hoeve, want er komt stiekem wat bij kijken. Niet alleen het voeren van de vogels maar ook het onderhoud van de "koten" vergt inspanning en toewijding.

De populatie bestond voorheen vooral uit zebravinken. Afgelopen zomer waren er een paar ontsnapt waardoor er ruimte vrij kwam voor vijf nieuwe soorten. De verschillende soorten staan vermeld op het informatiebord naast de volière. Kom gerust eens een kijkje nemen.

In de lente komt er een hele metamorfose: verschillende oude balken worden vervangen, er komt een nieuw dak zodat de vogels weer droog zitten en er komen ook nestkastjes. Het is alleen nog wachten op de kleintjes.

Ik denk wel dat ik namens alle bewoners je hartelijk mag bedanken Frans, want de diertjes en hun gezang zijn een lust voor oog en oor!

Cyriana Messens, team welzijn

Mooie slinger voor de roosterplanners

De roosterplanners vonden het maar kaal op hun kantoor nu de kerstversiering eraf was gehaald. Daar had Chantal wel een oplossing voor. Ze vroeg aan Anna of ze samen met onze creatieve bewoners van Truffinoweg 240 iets moois wilden knutselen voor hun kantoor. Nou dat was nu eens een leuke vraag. Anna ging samen met onze creatieve bewoners aan de slag. Ze maakten samen een mooie slinger met foto's, harten en teksten er tussen. Zodra deze af was, mocht Elvira deze slinger brengen namens de bewoners naar Cora en Chantal. Ze waren er super blij mee en natuurlijk mocht Elvira op de foto onder de vrolijke slinger samen met Chantal en Cora.

Monique de Schepper, verzorgende 240

In memoriam Piet Mast

Helaas moet ik jullie melden dat onze zeer gewaardeerde vrijwilliger Piet Mast is overleden. Piet was vrijwilliger bij de zangers van toen in Antonius en heeft door zijn muzikale noot heel veel plezier bij de bewoners gebracht! Op 20 augustus 2020 hebben we samen met Piet nog het 20 jarig bestaan van "De Zangers van Toen" mogen vieren. Piet betekende heel veel voor de bewoners van Antonius. We zullen Piet missen.

Team welzijn Antonius

In memoriam

We herdenken Piet de Keijzer, vrijwilliger van Antonius

Uitstapje met de NLDoet dag

De bewoners van de Baronie zijn gisteren op uitstap geweest met de zonnetrein. Na een lange coronawinter waar niets tot weinig mogelijk was konden de bewoners en vrijwilligers er eindelijk weer op uit. Een rondrit door de polders in de buurt stond op de planning. Bij terugkomst werden we verwend met koffie/koffiekoeken en bonbons. Op naar de volgende uitstap!

Op de NLDoet dag trad "Memories" voor de bewoners van Antonius. Tijdens het optreden werden er heerlijke hapjes van Theetuin Kerkhoeve geserveerd. Dank aan allen die aan deze dag hebben meegewerkt.

Een geslaagde uitstap naar de alpaca's bij de Schommeling

Vanuit NLDoet was er geld beschikbaar gekomen om een leuk uitstapje te organiseren. De extramurale bewoners van de binnenstad waren hier voor uitgenodigd. Die dag scheen lekker de zon, waardoor de dames in het zonnetje stonden te wachten op de Zonnetrein. Dames ja, want buitenom de chauffeur leek het alsof er geen man durfde om mee op pad te gaan. Na een mooie en af en toe hobbelige rit met informatie uit de streek welke chauffeur Arnold ons wist te vertellen, konden we bij alpaboerderij de Schommeling te Sint Jansteen uitstappen.

De eigenaresse van de boerderij stond ons al op te wachten en heette ons van harte welkom. In de verte waren de hoofden van de alpaca's al te zien. Zodra ze het hek opendeed om naar binnen te gaan, kwamen de alpaca's nieuwsgierig een kijkje nemen. Een mooie plek in het zonnetje voor een heuse glampingtent konden we plaatsnemen. We werden getrakteerd op koffie met een stukje appelgebak met een borreltje advocaat met slagroom erbij. Ondertussen liepen de alpaca's door de wei. De eigenaresse kwam met een emmer met brokken aan, wat de beestjes al snel in de gaten hadden. Wie wilde kon wat korrels op de hand nemen en zo kwamen de alpaca's het er vanaf snoepen. Een bijzonder moment. Er kon geknuffeld en gevoeld worden hoe zacht ze zijn. Als afsluiter nog een glaasje fris of wijn en het zat er weer al op om terug huiswaarts te keren. In de trein werd er nog nagepraat over de alpaca's, het was een geslaagde uitstap.

Melissa de Kesel, team welzijn

Het Tuinhuis "In de Lommerte" mag er weer zijn

Ieder jaar organiseert welzijn wel een leuke activiteit in het kader van NLDoet. Ook dit jaar waren wij weer van de partij. Allerlei plannen om een verwenmiddag voor de bewoners te organiseren waren al gemaakt maar helaas lieten de maatregelen rondom corona het nog steeds niet toe. Dus....dan maar een nieuwe activiteit verzinnen die wel tot de mogelijkheden past. En ja hoor, we waren er al snel uit, het tuinhuis kon wel een ferme opknappbeurt gebruiken. Meerdere planken waren verrot dus deze moesten dringend vervangen worden. En een likje verf was ook niet voor zijn tijd. Via het Oranjefonds hebben we gelukkig wat financiële ondersteuning gekregen om planken en ander materiaal aan te schaffen. De beits, kwasten, schuurpads, schoonmaakmiddel en overige benodigdheden hebben we gesponsord gekregen van schildersbedrijf Kuijcks uit Hulst. Nou, dat is toch geweldig.

Nu konden we er zeker tegenaan. Met dank aan onze zeer enthousiaste vrijwilligers, die zich wekelijks ontfermen over het tuinhuis en de volière, en de overige vrijwilligers die een handje toe wilden steken is er hard gewerkt om het tuinhuis weer te laten schitteren. Zaterdag 12 maart, na ontvangst met koffie en een lekkere koffiekoek hebben ze de hele dag geschuurd, planken verwisseld, schoongemaakt en gebeitst. Ook het terras onder de overkapping is helemaal schoongeveegd. Ondertussen is een andere vrijwilliger druk in de weer geweest om een heerlijke lunch te verzorgen voor de bikkels. Die werd gretig genuttigd waardoor ze weer genoeg energie hadden om de middag door te komen. Omdat het een nogal grote klus was die ze niet op één dag af kregen zijn de mannen maandag 14 maart verder gegaan met het opknappen en restaureren van het tuinhuis.

Op woensdag 6 april is de opening geweest. Wilt u zien hoe het tuinhuis is opgeknapt kom dan gerust eens langs! U bent van harte welkom.

Veronique Altenburg, team welzijn

Op bezoek bij...

Rosa Nicolaas-Gelderland

“Deze foto moet er zeker in Jan.” Vol trots houdt ze de foto voor mijn neus. “Dat zijn mijn acht kleinkinderen en mijn acht achterkleinkinderen.” Ze glundert van oor tot oor. “Natuurlijk”, zeg ik, “als jij dat graag wil dan komt deze prachtige foto in jouw verhaal.”

Ze, dat is Rosa Nicolaas-Gelderland, waar ik vandaag op bezoek ben. Op de foto komen we aan het eind van het verhaal nog op

terug. Gerustgesteld gaat Rosa aan tafel zitten, nadat ze me een lekker kopje koffie ingeschonken heeft met een bokkenpootje erbij. We gaan eraan beginnen Rosa.

Stoppeldijkveer

Zo Rosa, in de vorige Huiskrant stond je met een leuk fotootje in de boomgaard van Rob Verbist. We spraken toen af dat je voor deze editie meer over je leven zou vertellen. Ik zou zeggen: Steek maar van wal Rosa. “Oké Jan, ik zal beginnen bij het begin toen ik geboren ben. Ik ben op 8 maart 1936 geboren op Stoppeldijkveer, Veerweg 7. Mijn vader was Gijsbrecht Gelderland en mijn moeder was Anna Sey. Vader werkte altijd bij boer de Jong en later bij de l’Azôte, nu Yara in Sluiskil. Mijn moeder was huisvrouw. Ik kom uit een gezin van elf kinderen, waarvan ik de derde was. Ik heb drie broers en zeven zussen. Daarvan zijn er nog zes in leven. We bellen geregeld naar elkaar, dan blijft het contact goed.”

We gingen al op jonge leeftijd werken

Waar ging je naar school Rosa? “Ik ging naar de lagere school in Boschkapelle. Altijd te voet, met een hele club kinderen. Na de 6de klas, ik was toen 13 jaar oud, moest ik al gaan werken. Dat moesten we allemaal, want dan waren we thuis uit de kost en dat scheelde mijn ouders heel wat centjes. Ik kwam terecht bij Joos Mangnus en Lewieske van Leuven. Die hadden een fietsenwinkel. De winkel was zo klein dat de nieuwe fietsen in de woonkamer moesten staan.” Stond jij ook in de winkel? Rosa: “Nee, ik deed het huishouden: wassen, vette overalls uitschuren bijvoorbeeld en poetsen in huis. Bij de familie Mangnus heb ik echt leren werken. Ik ben daar niet zo lang geweest hoor. Mijn oudste zus Marie werkte in de keuken in het Sint Joseph streekziekenhuis in Vlissingen. Ze vroegen daar meisjes en zodoende ging ik met haar mee. Dat was in 1951.

Mooie tijd in Vlissingen

Op de foto, voor de grot van het ziekenhuis, staan allemaal meisjes uit Zeeland. Ik zit rechts van voor. Mijn zus zit links vooraan. Jes Naesens staat rechts naast de broeder. Het was een onbezorgde tijd, echt een leuke tijd met allemaal meiden van dezelfde leeftijd. We hadden om te slapen maar een klein kamertje. Er waren daar allemaal nonnen, die de lakens uitdeelden. In het ziekenhuis waren twee grote zalen, die moest ik alle twee op mijn knieën dweilen.” Pfff, Rosa, wat een werk zeg! Dat was hopelijk toch niet het enige wat je deed? “Nee, nee, gelukkig niet. Ik mocht ook fruit uitpersen of boodschappen doen voor de patiënten. Ik nam dan sigaretten of fruit mee. Dat was het leukere werk. Er waren ook patiënten die van ver kwamen als ze hier in de buurt bijvoorbeeld een ongeluk hadden gehad met een vrachtwagen.” Had je ook wel eens vrije tijd? “Ja hoor, af en toe hadden we een dag vrij. Met de andere meisjes gingen we dan naar de zee of de stad. We hadden in Vlissingen een prachtig uitzicht op de zee. Samen was het genieten hoor. Ik zal je nog eens wat vertellen. We hadden op een keer een kaartje gekregen met de hele groep meisjes. We mochten naar een zangeres. Vera Lynn!! We moesten dan wel vóór twaalf uur terug zijn. Na het optreden was het ook nog dansen. We hadden de tijd niet in de gaten, zo gezellig was het. Voordat we het wisten was het al twaalf uur. Wij snel naar het ziekenhuis. De nachtzuster stond ons al op te wachten. Ze was woest dat we te laat terug waren. Ze had bijna de politie gebeld. Wij vonden het allemaal leuk en spannend!!”

Met de fiets naar huis en de watersnood

Geweldig Rosa, en jullie hadden de beroemde zangeres Vera Lynn gezien en horen zingen. Mocht je wel eens naar huis?

Rosa: “Naar huis gaan was wel een dingetje. Het duurde wel een half jaar voor je naar huis mocht. Ik wilde een keer naar huis op een vrije dag, en reed op de fiets van Vlissingen naar Hansweert en van daaruit met de veerboot naar Terneuzen. Mijn ouders waren ongerust, want ze wisten niet wanneer ik aan zou komen. Ze waren erg blij dat ze me zagen.”

Dat geloof ik Rosa. Hoe lang ben je in Vlissingen geweest? Rosa: “Twee jaar ongeveer heb ik daar gewerkt. We hebben daar ook de watersnood nog meegemaakt. 's Nachts werden we plotseling wakker gemaakt. Het water stond erg hoog. Alle meisjes moesten gaan helpen in een ijzerwinkel, want de planken vloeren hadden in het water gelegen en die moesten allemaal schoongemaakt worden. Dat weet ik nog. En als beloning kregen we van de eigenaar een zilveren zakmesje. Lang heb ik het nog gehad en ineens was het kwijt. Dat vind ik wel jammer.”

Wat ging je na je avontuur in Vlissingen doen Rosa? “Daarna ben ik terug naar Zeeuws Vlaanderen gekomen en ben bij Johan Borghstijn gaan werken in de Overdamstraat in Hulst. Hij verkocht huishoudelijke spullen zoals messen, serviesgoed e.d. Ik werkte in het gezin. Ze hadden vijf kinderen. Johan was gescheiden met twee kinderen. Els, zijn tweede vrouw was ook gescheiden. Zij had ook twee kinderen en samen hadden ze een dochter, Elly. Daar heb ik gewerkt tot ik ging trouwen. Toen was ik 20 jaar oud.”

Op de kermis sloeg de vonk over

Je had het zojuist over trouwen Rosa. Waar en hoe heb je je man leren kennen? "Ik kende Wies al van voordat ik naar Vlissingen vertrok. Hij is eens naar Vlissingen komen fietsen. Hij schreef mij dat hij kwam. Wies kwam van Baalhoek. Op de kermis in de schommel is het vuurtje aangewakkerd. We hebben ongeveer 4,5 jaar verkering gehad. Wies werkte als isoleerder bij Patje Wouters van Breda. Hij heeft ook veel in De Blaauwe Hoeve gewerkt. Hij isoleerde de leidingen in de kelders. In 1956 zijn we getrouwd." Waar gingen jullie wonen? "Op de Kampersedijk. De huur was twee gulden per maand. Daar heeft Wies me over de drempel gedragen. Op de huwelijksdag gingen we 's morgens eerst om 10.00u naar het gemeentehuis in Stoppeldijk om voor de wet te trouwen en daarna naar de kerk in Boschkapelle voor de kerkelijke inzegening. Daar kwamen we te laat aan, omdat de Bossestraat halverwege opgebroken was en we om moesten rijden." Tjonge jonge da's ook wat. Gelukkig is alles goedgekomen. Waar hebben jullie het feest gehouden? Rosa: "Het huwelijksfeest was gewoon thuis op het Veer. Dat was erg gezellig zo samen. Daar is ook ons eerste kind Johan geboren. Na anderhalf jaar zijn we naar Boschkapelle in de Schoolstraat gaan wonen in een nieuw huis. De huur was toen veertig gulden per maand. We hebben daar 54 jaar gewoond. In de Schoolstraat zijn onze andere drie kinderen geboren: Marion, Ronald en Patrick. Ronald overleed op 37-jarige leeftijd."

Naar De Blaauwe Hoeve

Dat was een droevige tijd voor jullie Rosa. Hoe ging het daarna verder? "In 2001 kreeg Wies een hartaanval en is daarna diverse keren geopereerd. Eigenlijk is hij nooit meer goed hersteld. In 2012 zijn we naar een appartement in De Blaauwe Hoeve verhuisd, omdat Wies veel zorg nodig had. In 2015 is hij naar Blaauwe Hofke 134 gegaan. Hij is daar maar kort geweest. Op 6 augustus, op de verjaardag van Ronald, is hij gestorven op 83-jarige leeftijd. Ik had er vrede mee. Het verlies van Wies was moeilijk hoor, maar ik ben goed opgevangen door mijn kinderen en de kleinkinderen. Ze stimuleerden me om weer actief bezig te zijn. Weer naar de fitness, gaan kaarten, fietsen e.d. Daar ben ik erg blij om. Weet je wat ik gisteren allemaal gedaan heb Jan?" Vertel Rosa. "Eerst ben ik op de fiets naar Max Korting geweest, daarna naar Schoonenberg voor mijn gehoorapparaat en daarna naar de markt om fruit. Dan naar huis, eten, een half uurtje rusten en ten slotte lekker kaarten met de dames. O ja, en om 5 uur nog naar de fitness." Waauw Rosa, ongelooflijk dat je dit allemaal nog kan. Petje af hoor!

Kaarten is mijn grootste hobby

Je bent een bezig bijtje Rosa. Je vertelde over kaarten met de dames. Daar moet je toch eens wat meer over vertellen.

Rosa: "Kaarten is mijn lust en mijn leven. Vaak spelen we jokeren. Nu kaart ik vaak met Ria, Ria B. en José. Om beurten bij ieder thuis. Het is allemaal begonnen door Koffie en Co. Welzijn had een nieuwe activiteit uitgeschreven en vroeg in een flyer om deelnemers. Ik ging daar naar toe. Ik raakte aan de praat met José en dat klikte meteen. Ik bracht op een gegeven moment kaarten mee en voor we het wisten hadden we een kaartgroepje. Nu zijn we met zijn vieren en gaan we om beurten bij elkaar kaarten. Op Terhole kaart ik ook. Daar doe ik bieden zonder roem. Een medebewoner hier vroeg aan mij om eens mee te gaan naar

Terhole. Ik reed toen nog zelf auto. Dat klikte direct goed. In het begin won ik bijna alles. Dan zeiden ze wel eens als ik moest delen: "Ge kun wel zien dat ze vaak naar het Casino gaat." Daar moesten we smakelijk om lachen. Ik vind het allemaal heel leuk om te doen."

Vrijwilligerswerk en vriendinnen

Wat een leuke hobby dat kaarten Rosa. Deed je daarnaast nog andere dingen? "Ik heb in De Blaauwe Hoeve 20 jaar vrijwilligerswerk gedaan. Via mijn dochter Marion ben ik daar in beland. Zij werkte op Unit 1 als verpleegkundige en vertelde me dat ze nog vrijwilligers nodig hadden. Ik had nog een dag vrij en ben naar Rob Driehuis van Welzijn gegaan en werd direct aangenomen. Ik ging onder andere wandelen met de bewoners of zette koffie op de afdeling. Allemaal dingen die de bewoners leuk vonden. Ik heb het altijd met veel plezier gedaan."

Mooi werk Rosa. Heb je nog vriendinnen waar je contact mee hebt?

"Jazeker Jan, mijn twee vriendinnen zijn Riet Giele-Valck en Hilda van Dijk- de Schep- per. Onze bezoeken wisselen we af. Dat is supergezellig altijd. Deze twee ken ik nog van vroeger en het contact is altijd gebleven."

Dol op haar kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Nu komen we op de foto van je kleinkinderen Rosa. Ze pakt de foto en zegt: "Het is toch een plaatje hè? Acht kleinkinderen en allemaal meisjes. Deze foto is genomen bij restaurant Nobel in Graauw. Het zijn allemaal fantastische meisjes, waar ik erg trots op ben. Als ik deze foto zie word ik altijd blij. Het mooie is dat ik nog een foto heb met mijn kleinkinderen en mijn achterkleinkinderen." Rosa loopt naar het raam en pakt de foto. "Bij deze foto hoort ook een verhaal", zegt ze.

Vertel maar Rosa. "Mijn wens was altijd als ik 85 word, dan geef ik een feestje. Door de corona moest ik het uitstellen tot september. En eigenlijk was dat maar goed ook, want in juli daarvoor werd het laatste achterkleinkind Nino geboren. Toen waren er acht achterkleinkinderen, zes jongens en twee meisjes. Nu heb ik acht kleinkinderen en acht achterkleinkinderen, hoe is het mogelijk hè Jan? Ik ben zo gelukkig! Snap je nu waarom ik deze foto's in mijn verhaal wil hebben?" Ik begrijp het helemaal Rosa, en ik vind dat je het prachtig hebt verteld.

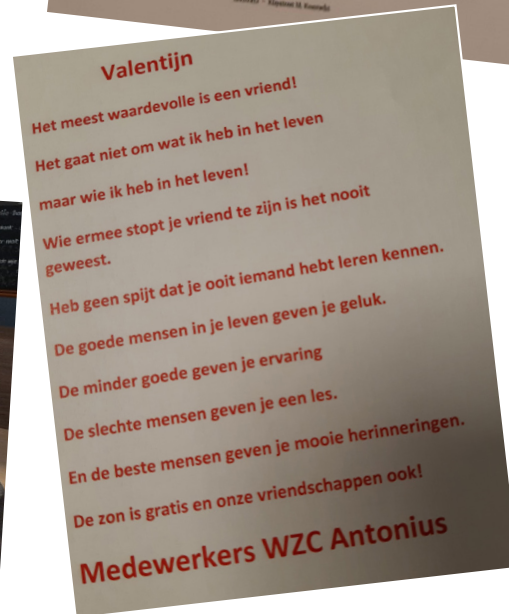
Tot slot

Rosa, kun je onze lezers tot slot nog iets meegeven over jouw levenservaringen? "Van mijn kleindochter Eva kreeg ik eens een potje geluk. Dat potje geeft mij sindsdien een vertrouwd gevoel. Zoek iets waar je vertrouwen door krijgt, dan kun je weer verder in het leven. En zorg ook voor plezier in je leven, dat houd je op de been! Ik blijf altijd opgeruimd als ik 's morgens mijn dierbare foto's zie." Een mooi slot van een mooi verhaal Rosa. Bedankt daarvoor.

Jan Knibbeler, redactie huiskrant

Valentijn in Antonius

Valentijnkaartjes voor bewoners De Lange Akkers. De familie Leman bracht mooie Valentijnskaartjes voor de bewoners van De Lange Akkers. De bewoners vonden dit geweldig, vandaar de duim op de foto.

Wat een leuke dieren voor bewoners PG Antonius

De bewoners van de PG afdeling op Antonius werden verblijd met allemaal nieuwe dieren.

Lekker "knosselen" bij het Houtatelier

Achter de schermen bij welzijn staat het nooit stil: grotere activiteiten voorbereiden, kleinere verenigingen organiseren voor de bewoners van de appartementen en ook voor de bewoners van de kleinschalige woningen. We doen dit samen met onze talrijke onmisbare en kundige vrijwilligers. Sinds 15 maart is de gloednieuwe vereniging: Houtatelier "De Knosselaars" van start gegaan. Deze wekelijkse vereniging is bedoeld om bewoners van de kleinschalige woningen te stimuleren door gezellig "te knosselen" en verhalen te ophalen en te kletsen en vooral dat laatste lukte al aardig. Wie zegt dat vooral vrouwen kletskousen zijn slaat de plank behoorlijk mis.

Als alles een beetje lukt, dan zullen er vanaf april prachtige vogelhuisjes te koop staan naast de boekenkast van welzijn. Met speciale dank aan onze coördinator Tonny Rotthier en de assistenten Paul van Asse, Henny van Oss en Frans Serrarens. Ook hartelijk dank aan bouwbedrijf van Driessche-de Koster voor de planken en de zaagwerken en Bleijenberg-Fassaert voor het aanleveren van verf, schroeven en andere benodigdheden. Er komt een vogelhuisje jullie kant op!

Cyriana Messens,
team welzijn

Nieuwe spellen voor de tovertafel

We zitten in een moeilijke tijd, maar gelukkig door de ondersteuning van vrijwilligers kunnen we op een klein gebied toch heel veel betekenen voor de bewoners. Zo hebben we op Kloosterzande de tovertafel. Die wordt gebruikt door de pg bewoners. We hadden het geluk dat een familielid deze activiteit ondersteunt door het schenken van vijf nieuwe spellen. We hopen er ook dit jaar weer heel veel gebruik van te kunnen maken. Hartelijk dank voor de sponsoring namens alle pg bewoners, vrijwilligers en personeel van Antonius!!

Wilma Morcus, team welzijn

In gesprek met Lenie

Lenie Maaijen-Paans is op 22 september 1929 geboren in Zwijndrecht. Zij is met haar man meegekomen naar Kloosterzande. Hij werkte in de wegenbouw. Ze hebben vele jaren gewoond in een woning op het terrein van hedendaags opslagterrein van H4A aan de President Rooseveltstraat op Kloosterzande. Een erg rustige woonplek waar alleen in het weekend de fietsers naar Lamswaarde herrie veroorzaakten. Ze woont sinds het overlijden van haar man in Antonius op kamer 221.

Als jongere vrouw heeft ze in Zwijndrecht gewerkt in een cafetaria. Daarna kwam ze in Vrederust te werken. Ze deed daar vooral schoonmaakwerk. Haar vader vond het niets, omdat regelmatig de bril van haar hoofd werd geslagen en ze zelf voor de kosten moest opdraaien. Af en toe moest ze als begeleider met een groep van 10 man naar de kapel daar. In de schoonmaak was het niet altijd even gemakkelijk omdat ze tijdens het schoonmaken de cliënten in de gaten moest houden. Als de aandacht er even niet was, gebeurde het dat de cliënt de emmer met water leeggooid over zijn bed. Ze moest daarvoor beter opletten werd gezegd!

Haar dochter Lien, die ze nu drie jaar niet heeft gezien, wilde graag op bezoek komen vanuit Zuid-Afrika, maar door de coronamaatregelen daar is dat nog niet mogelijk.

Bert Rijk, vrijwilliger Antonius

Lekker bakkie koffie serveren in Axelse klederdracht

Helaas was het enige tijd alleen mogelijk voor de bewoners om de maaltijd en koffie op de kamer te nuttigen. Wat saai en voor de meeste ook eenzaam. Voor wat afleiding leek het mij leuk om in de Axelse zondagse boerendracht de koffie te verzorgen. Nou, voor velen was het een herkenbaar gezicht en dat gaf dan ook heel wat gesprekstof. Heel wat herinneringen werden er opgehaald.

Ik zal enige uitleg geven over de Axelse zondagse boerendracht. De dames droegen een wit katoenen ondermuts met een kralen randje. Daarover een kanten muts met vanachter een kerkenstrik. Tussen de muts vaak een paar gouden torenspelden. Een zwart onderlijfje met daarover een beukstuk van allerlei kraalwerk dat iedere dame zelf maakt en dus voor ieder verschillend is. De punten op de schouder noem je de doek, dit is helemaal gevouwen vanaf de middel over de schouder naar de rug en weer terug. Dit zit helemaal vast met tientallen spelden. Ook deze is bij iedere dame een andere kleur. Het witte ondergoed bestaat uit een lange broek en een lange rok. Daarover een molton vaak mooi gekleurde rok. Daar weer overheen twee zwarte strokenrokken en tot slot een zwart zondags schort. Op de schort werd dan een zelfgemaakte strik gedragen. Zondags werd een beugeltas aan een haak meedragen. Als versiering vaak een zilveren Zeeuwse knoop en kleine knopjes op de rand van de doek. Niet te vergeten het koralen halssnoer met een gouden slot.

Even terug bij de bewoners. Ik heb ze bijna allemaal met een lach verlaten. Dat was de bedoeling ook. Ze vragen nog geregeld, waar is ons boerinnetje? Nu we weer gezellig samen aan de koffie mogen is het misschien wel mogelijk om met de klederdrachtgroep een presentatie te geven. Wie weet tot ziens bij een lekker bakkie koffie.

Marijke Bouman, vrijwilligster DLA

Modehuis Catwalk op bezoek en het mode-programma

Woensdag 16 maart was het modehuis Catwalk voor het eerst in De Blaauwe Hoeve. Het was een succes. De dames waren erg tevreden.

Het mode-programma op De Blaauwe Hoeve ziet er nu als volgt uit:

- 10 mei Modeshow vanaf 14 uur Fashion by Reiss
- 23 mei Catwalk vanaf 10 uur
- 13 juni Harry Kerkhofsmode vanaf 10 uur
- 14 september Hoffmansmode vanaf 10 uur
- 14 november Harry Kerkhofsmode vanaf 10 uur

Erwtensoep en een Haantje Pik

Een jaarlijkse traditie tijdens het Ulsters Carnaval is, het Haantje Pik (een broodhaantje op een stokje). Op maandag 28 februari stond traiteur Lucien Krabbe op het plein met liters zelfgemaakte verse erwtensoep zodat bewoners en personeel een lekker kopje soep konden halen.

Alle bewoners van de kleinschalige woningen werden door welzijn getraakteerd op erwtensoep en een broodhaantje geleverd door bakker van Rie uit Hulst. Zo konden onze bewoners toch een beetje meegenieten van deze Ulsterse lekkernij.

Veronique Altenburg, team welzijn

Leerlingen bakken 180 (!!) pannenkoeken voor bewoners

Vrijdag 18 maart was het de Nationale Pannenkoekendag. Leerlingen van groep 7/8 van de Basisschool Moerschans zijn deze ochtend druk aan het bakken geweest voor de bewoners van De Blaauwe Hoeve. Een viertal vrijwilligers boden een zeer goede ondersteuning. Er was best wat aanloop in de Truffinozaal en het smaakte de bewoners goed.

Tevens hebben de leerlingen nog flink doorgebakken om de bestellingen van kleinschalig wonen rond te krijgen. In totaal hebben we 18 pakken/beslag opgebakken. Goed voor zo'n 180 pannenkoeken. Het was een gezellige en zeer geslaagde ochtend.

Linda Burm, team welzijn

Erop uit met de duofiets

Voorjaar 2022

De lente hangt weer in de lucht en je merkt het aan alles. Je kunt het voelen, zien en horen. Vanaf 5 uur 's ochtends zingen de vogels hun hoogste lied en ook de insecten komen uit hun winterslaap. Overal schieten de madeliefjes en krokussen uit de grond en kun je de prachtige bloesem aan de fruitbomen bewonderen. Hoogste tijd om de grauwe winter en Corona ellende achter ons te laten en erop uit te gaan..... met de duofiets!

Tijd noch moeite is de afgelopen maanden gespaard door Babs de Schepper en Willy Ferket om goed voorbereid te kunnen starten aan het nieuwe duofietsseizoen.

Op 14 maart j.l. kwam de groep vrijwilligers voor de duo- en rolstoelfiets voor de locaties Blaauwe Hoeve, Korenmarkt en Baronie bijeen: Jo van Houte, Waldy v.d. Wal, Benny van Duyse, Jos v.d. Aa, Jo Malcontent, Ronald v. Laere, Tonny Rothier, Willy Ferket, Frank Boussen, Fonny Roels, Arnold Schelfhout en Jan v. Gulick.

Babs kwam met het blijde nieuws dat het gelukt was ook locatie Korenmarkt te kunnen voorzien van een zeer luxe Van Raam duofiets. Er was nauwkeurig geluisterd naar de behoeftes van de gebruikers. Zo kreeg de duopassagier een voetenplateau en de bestuurder een ademende luxe stoel. Daarnaast is de fiets uitgerust met dubbele accu's wat garant staat voor een vele comfortabele kilometers.

Omdat op de Korenmarkt geen ruimte is, wordt de nieuwe duofiets gestationeerd bij de andere twee fietsen in de Blaauwe Hoeve.

De behoefte aan enthousiaste vrijwilligers voor de duo- rolstoelfiets blijft onverminderd bestaan, want passagiers zijn er in overvloed, Dus....

Heeft U een uurtje? Geef het aan een ander!

Jan van Gulick, vrijwilliger

M	P	T	N	E	C	C	A	R	E	D	L	E	H	S	I	L
U	E	P	A	L	E	T	O	R	A	N	J	E	O	N	I	W
I	R	W	U	D	A	H	C	S	R	E	K	O	D	L	U	R
M	Z	G	I	C	O	Z	W	A	R	T	K	I	A	A	E	P
D	I	B	E	T	H	O	U	P	R	I	G	N	L	V	A	F
A	K	N	A	M	E	A	R	U	R	O	I	B	L	A	S	U
C	G	A	T	K	B	I	M	B	R	U	Y	I	R	T	D	L
H	E	F	R	E	S	E	A	P	R	B	Z	S	R	H	O	T
O	E	U	R	M	P	T	R	B	A	G	L	A	Z	C	O	R
U	L	C	A	E	I	R	E	B	G	G	L	A	T	I	R	A
T	E	H	T	R	K	J	I	E	E	E	N	A	U	L	L	M
S	D	S	F	C	N	N	N	M	N	D	M	E	N	W	A	A
K	N	I	I	A	T	T	O	C	A	R	R	E	T	S	A	R
O	E	A	T	J	I	R	K	D	V	I	O	L	E	T	R	I
O	V	S	S	P	O	T	L	O	O	D	R	O	Z	E	O	J
L	A	N	B	S	E	C	U	N	D	A	I	R	D	O	K	N
K	L	O	G	R	E	I	A	A	W	N	E	R	U	E	L	K

Onder alle goede inzenders wordt voor iedere regio, West-Midden-en Oost een mooie prijs verloot. In verband met de coronamaatregelen kunt u uw oplossing vóór **1 juni 2022** alleen inleveren bij Team Welzijn.

De oplossing van de woordzoeker van de Huiskrant van dec/jan is: **Aquarium**

De winnaars van de woordzoeker 'Dieren' zijn:

Prijswinnaar OOST:
Mevrouw M. Leyman Hulst

Prijswinnaar MIDDEN:
Mevrouw Scheele-Rottier
Kamer 304

Prijswinnaar WEST:
Dhr. Buijsse, kamer 101
Rozenoord.

Oplossing: _____

ABRIKOOS	LILA
ACCENT	MAT
AZUURBLAUW	MINT
BABYBLAUW	OKER
BAKSTEENROOD	ORANJE
CADMIUM	PAARS
CHAMPAGNE	PALET
CREME	PERZIK
DONKER	POTLOOD
FEL	PRIMAIR
FUCHSIA	PRISMA
GEEL	ROOD
GEMBER	ROZE
GLANS	SCHADUW
HELDER	SECUNDAIR
HOUTSKOOL	STIFT
INDIGO	STRALEN
KARMIJN	TERRACOTTA
KASTANJEBRUIN	ULTRAMARIJN
KLEURENWAAIER	VIOLET
KORAALROOD	WIT
KRIJT	ZAND
LAVENDEL	ZILVER
LICHT	ZWART

Oplossing puzzel kleuren

De woordzoeker is ingevuld door:

Dhr. / Mevr.

Adres:

Postcode / Plaats:

Tel. nr.: _____

In actie
voor
Oekraïne

ZorgSaam

maakt zich evenals velen zorgen over de mensen in Oekraïne die lijden onder het oorlogsgeweld en ook over onze collega's in de ziekenhuizen aldaar. We steunen dan ook van harte acties om hen te ondersteunen. Een eerste initiatief is inmiddels opgepakt. ZorgSaam heeft inmiddels een hoeveelheid verbandmiddelen, gazen, spuitjes, naalden, infuusmaterialen enzovoort ingeleverd voor het transport richting Oekraïne. U kunt nog altijd een bijdrage leveren door een bedrag te storten op **GIRO 555**. Hartelijk dank daarvoor!

Colofon

De Huiskrant bestaat uit drie regio's: West, Midden en Oost.

De redactie bestaat uit de volgende leden:

Arianne Koster, Sarina Neve, Romy Bracke, Yvonne Verschueren, Marleen Lenders, Marty de la Ruelle, Babs de Schepper, Judith van Loon, Ingeborg Freijser en Jan Knibbeler

Druk en lay-out: **Drukkerij DRUWA**

Teksten voor de volgende Huiskrant kunt u **vóór 1 juni 2022** mailen naar:

Editie Midden: huiskrantmidden@zzv.nl

Editie West: huiskrantwest@zzv.nl

Editie Oost: huiskrant@zzv.nl

De Huiskrant kunt u digitaal lezen op: www.zorgsaam.org/huiskranten

